

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1189/17		
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem.</p> <p>Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>				
1. USTALENIE FAKTÓW				
1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		

1.1.1.	M. K. (1)	<p>1. w dniu 19 maja 2017 roku w W. przy Al. (...) oraz w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wadze 707,39 gramów netto, 1064 sztuk tabletek z zawartością (...) o łącznej wadze 300,37 gramów netto, kokainy z niewielką ilością alfa - (...) o wadze 205,95 gramów netto oraz alfa (...) z niewielką ilością kokainy o wadze 140,75 gramów netto,</p> <p>tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii</p>		
2. w dniu 19 maja 2017 roku w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. F. (1) środka odurzającego grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste				

<p>(marihuany) w ilości 495,60 gramów netto za kwotę 12.000 zł,</p> <p>tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii</p>				
<p>3. w dniu 19 maja 2017 roku w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w W. przechowywał w celu puszczenia w obieg 30 podrobionych banknotów o nominale 100 zł i numerze seryjnym (...),</p> <p>tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k.</p>				
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>		
<p>Czyn z pkt 1 i 2</p> <p>W dniu 19 maja 2017 roku ok. godz. 10:00 funkcjonariusze Komendy Rejonowej Policji W. (...), w związku z informacją o planowanym udzieleniu przez M. K. (1) innemu mężczyźnie znacznej ilości marihuany, objęli skrytką obserwacją okolicę siłowni Calypso pod adresem Al. (...)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)</p>	<p>148-150, 338-339, 678-679</p>		

w W.. Pod ten adres samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) podjechał M. K. (1), który następnie wszedł do pawilonów, w których mieści się siłownia. Po pewnej chwili w to samo miejsce podjechał samochód marki S. (...) o nr rej. (...) kierowany przez K. F. (1). Obok niego przednie miejsce pasażera zajmował M. K. (2), zaś z tyłu za kierowcą siedziała małaletnia córka K. F. (1). K. F. (1) wysiadł z samochodu i udał się w stronę siłowni trzymając przy uchu telefon komórkowy. Wówczas z budynku siłowni wyszedł M. K. (1) i wręczył K. F. (1) pakunek w foliowej torbie z logo (...), w której znajdowało się 495,60 gramów netto marihuany. K. F. (1) przekazał M. K. (1) plik pieniędzy w kwocie 12.000 zł a następnie wsiadł do samochodu i odjechał w kierunku Al. (...). Po kilku minutach na wysokości ul. (...) funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli pojazd kierowany przez K. F. (1). W wyniku przeszukania

samochodu, na podłodze pomiędzy siedzeniem kierowcy i pasażera ujawniono torbę z logo (...) z zamkniętym próżniowo pakunkiem z zawartością suszu roślinnego- marihuany, którą wcześniej otrzymał od M. K. (1).

Następnie funkcjonariusze Policji około godziny 11:40 zatrzymali M. K. (1) gdy wychodził z siłowni Calypso przy Al. (...) w W.. W sportowej torbie, którą miał przy sobie ujawniono m.in. pieniądze w kwocie 12.630 zł, pakunek z zawartością substancji koloru białego- kokaina z niewielką zawartością alfa - (...) o wadze 68,95 gramów netto oraz telefon marki N. model RM-944.

Podczas dokonanego przeszukania mieszkania zajmowanego przez M. K. (1) pod adresem ul. (...) w W. ujawniono 707,39 gramów netto marihuany, 1064 sztuk tabletek z zawartością (...) o łącznej wadze

300,37 gramów netto, 137 gramów netto kokainy z niewielką ilością alfa - (...) oraz 140,75 gramów netto alfa - (...) z niewielką ilością kokainy.			
Wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego przez K. F. (1)	137-141, 679 939- 940		
Zeznania świadka M. K. (3)	113-114, 679v- 680		
Zeznania świadka G. B.	116-118, 680		
Zeznania świadka M. K. (2)	153-154v, 938- 939		
Protokoły zatrzymania	4-5 6-7 9-10		
Protokół przeszukania samochodu A. (...)	11-13v		
Protokół przeszukania osoby	15-16v		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W.	36- 37v		
Protokół przeszukania	72- 73v,		

mieszkania przy ul. (...)			
Protokół przeszukania samochodu S. (...) o nr rej. (...)	76-77v		
Protokoły przeszukania osoby	84- 88, 90-93		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)	95- 96v		
Protokoły oględzin rzeczy	99- 99v 100- 100v 101-101v 102-102v 103-103v 105-105v 106-106v 108-108v 110-110v 111-111v 426-428		
Protokoły użycia testera narkotykowego	104,107, 109		
Informacja z przeprowadzonych badań z zakresu chemii	125-127		
Protokoły tymczasowego zajęcia mienia ruchomego	157-158, 159- 160v		

Opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań chemicznych	192- 200		
Opinia z zakresu informatyki	396- 414		
Umowa najmu lokalu przy ul. (...) w W.	429- 433		
Zaświadczenie wystawione przez stowarzyszenie (...)	535		
Karta karna	984-985		
<p>Czyn z pkt 3</p> <p>W toku czynności wykonywanych przez funkcjonariuszy Policji w dniu 19 maja 2017 r., w mieszkaniu zajmowanym przez M. K. (1) przy ul. (...) w W. ujawniono również 30 sztuk podrobionych banknotów o nominale 100 zł z tym samym numerem seryjnym (...), które leżały luzem na półce jednej z szafek.</p>	<p>Zeznania świadka T. C.</p>	<p>221-223, 937-938</p>	
Zeznania świadka G. B.	116-118, 680		
Protokół przeszukania	36- 37v		

mieszkania przy ul. (...) w W.				
Ekspertyza	206			
Protokół oględzin rzeczy	239- 241			
Informacja z (...) Sp. z o.o. w W.	922			
Informacja z (...) Company Sp. z o.o. w W.	923			
Karta karna	984-985			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.2.1.	M. K. (1)	czyn z pkt 3		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
Oskarżony posiadał banknoty z planu filmowego, gdzie był statystą. Otrzymał je z telewizji HBO, gdyż miał je rozrzucić na planie filmu pod tytułem „Ślepnąć od światła”. Jest zarejestrowany	Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	148-150, 338-339, 678-679		

<p>na monitoringu z klubu, gdzie był kręcony serial. Widać tam, jak bierze i oddaje banknoty. Część z nich zwrócił, jednak te ujawnione u niego w mieszkaniu przez funkcjonariuszy Policji zawieruszyły się. Nie miał planu, aby użyć ich do przestępstwa.</p>				
<p>2. OCena DOWODÓW</p>				
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>				
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>		
<p>Czyn z pkt 1 i 2</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)</p>	<p>Oskarżony konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 1 i 2. Jednocześnie odmówił składania dalszych wyjaśnień. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Znajdują one odzwierciedlenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, w szczególności wyjaśnieniach K. F. (1), zeznaniach</p>		

		funkcjonariuszy Policji oraz pozostałym nieosobowym materiale dowodowym.		
<p>Wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego przez K. F. (1)</p> <p>(skazany w sprawie III K 252/18)</p>	<p>Wyjaśnienia K. F. (1) złożone w charakterze podejrzanego są uznane za wiarygodne w całości.</p> <p>Wyjaśnił, iż w dniu 19.05.2017 r. przed południem zakupił znaczną ilość marihuany o wadze 500 g od oskarżonego M. K. (1) przy siłowni Calypso przy ul. (...) w W..</p> <p>Na miejsce spotkania przyjechał samochodem ojca S. (...) wraz z kolegą M. K. (2) oraz swoją małoletnią córką. M. K. (2) nie wiedział w jakim celu przyjechali. Marihuanę otrzymał od oskarżonego w reklamówce ze sklepu (...). Zapłacił za nią oskarżonemu 12 tys. zł. Kiedy wrócił do swojego samochodu położył torbę z marihuaną przy przednim siedzeniu obok kierowcy przy desce rozdzielczej. Kiedy ruszył w drogę powrotną do domu, na ul. (...) zatrzymała</p>			

	<p>go Policja, która ujawniła przedmiotową reklamówkę z marihuaną.</p> <p>Wyjaśnienia K. F. (1) są spójne, szczegółowe i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami funkcjonariuszy Policji prowadzących skrytką obserwację okolic siłowni Calypso pod adresem Al. (...) w W.. Nie budzą wątpliwości pod względem szczerości i konsekwencji. K. F. (1) nie negował ani nie umniejszał własnego udziału w przestępstwie. Brak jest logicznych podstaw do uznania, iż miałyby on fałszywie obciążać inną osobę i nieprawdziwie przedstawiać jej rolę.</p>		
<p>Zeznania świadka M. K. (3)</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości. Wskazał, że w przedmiotowym dniu wraz z innymi funkcjonariuszami Policji prowadził skrytką obserwację teren okolic siłowni Calypso przy Al. (...)</p>		

w W.. Około godziny 10:30 zauważył, że pod ten adres podjechał pojazd A. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. K. (1). M. K. wyszedł z samochodu w kierunku siłowni trzymając w dłoni torbę sportową z napisem N.. Po kilku minutach w okolicy siłowni przyjechał inny pojazd- S. (...) o nr rej. (...). W pojeździe znajdowało się dwóch młodych mężczyzn oraz niemowlę. Kierowca wyszedł z pojazdu i udał się w stronę siłowni trzymając telefon przy uchu. Po chwili z siłowni wyszedł M. K. (1) i kierowcy S. przekazał torebkę foliową z napisem Biedronka. Kierowca S. w zamian przekazał M. K. plik z pieniędzmi. Świadek wraz z innymi funkcjonariuszami udali się za odjeżdżającym pojazdem S. (...) celem jego zatrzymania. Pojazd cały czas pozostawał w zasięgu wzroku funkcjonariuszy. Na wysokości ul. (...) zatrzymano pojazd do kontroli. Kierującym pojazdem okazał się

K. F. (1) zaś pasażerem M. K. (2). Kontrolując pojazd ujawnił wzrokowo torbę z napisem (...), którą K. F. (1) otrzymał od M. K. (1). Reklamówka znajdowała się w przedniej części auta pomiędzy fotelem kierowcy a pasażera. Z chwilą ujawnienia suszu roślinnego podjęto decyzję o zatrzymaniu M. K. (1), przy którym ujawniono pieniądze w kwocie 12.630 zł, kulę z folii aluminiowej z zawartością białego proszku oraz telefon komórkowy marki N.. Następnie funkcjonariusze udali się z M. K. (1) w jego miejsce zatrzymania pod adresem ul. (...) gdzie dokonano przeszukania i zabezpieczono znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych opisanych w spisie i opisie rzeczy.

Zeznania są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od osoby bezstronnej – funkcjonariusza Policji. Zeznania te korespondują z zeznaniami innego funkcjonariusza

	<p>Policji- świadka G. B. jak i wyjaśnieniami K. F. (1). Bezsprzecznie wynika z nich, że M. K. (1) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. F. (1) środka odurzającego. Sąd oparł się na tych zeznaniach czyniąc ustalenia do stanu faktycznego.</p>		
<p>Zeznania świadka G. B.</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości. Wskazał, że w przedmiotowym dniu wraz z innymi funkcjonariuszami Policji prowadził skrytą obserwację teren okolic siłowni Calypso przy Al. (...) w W.. Około godziny 10:30 zauważył, że pod ten adres podjechał pojazd A. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. K. (1). M. K. wyszedł z samochodu w kierunku siłowni trzymając w dłoni torbę sportową. Następnie w okolicie siłowni przyjechał inny pojazd- S. (...) o nr rej. (...). W pojeździe znajdowało się dwóch młodych mężczyzn oraz małe dziecko. Kierowca wyszedł z pojazdu i udał się w stronę</p>		

siłowni trzymając telefon przy uchu. Obok wejścia do siłowni spotkał się z M. K. (1), który przekazał mu torebkę foliową z napisem (...). Kierowca S. w zamian przekazał M. K. coś co trzymał w dłoni, mogły to być pieniądze. Część funkcjonariuszy udala się za odjeżdżającym pojazdem S. (...) celem jego zatrzymania. Po otrzymaniu wiadomości, że w zatrzymanym pojeździe S. znajduje się duża ilość suszu roślinnego koloru zielonego podjęto decyzję o zatrzymaniu martina K., przy którym ujawniono pieniądze w kwocie 12.630 zł, dość duże zawiniątko z folii aluminiowej z zawartością białego proszku oraz telefon komórkowy marki N..

Następnie funkcjonariusze udali się z M. K. (1) w jego miejsce zatrzymania pod adresem ul. (...) gdzie dokonano przeszukania i zabezpieczono 30 sztuk banknotów o nominale 100 zł

i takim samym numerze seryjnym, trzy worki foliowe zamknięte próżniowo z zawartością suszu roślinnego, trzy worki foliowe zamykane strunowo z zawartością proszku koloru białego, plastikowy pojemnik z zawartością zbrylonej substancji koloru białego, worek foliowy zamykany strunowo z zawartością 976 różowych tabletek w kształcie ryby, torebkę foliową z zawartości 88 sztuk tabletek w kształcie głowy, umowę najmu przedmiotowego mieszkania, wagi elektroniczne, zgrzewarkę do folii i środki pieniężne.

Sąd w całości obdarzył zeznania tego świadka przymiotem wiarygodności. Świadek będąc osobą bezstronną funkcjonariuszem Policji, szczegółowo przedstawił przebieg zdarzeń dotyczących inkryminowanych czynów. Zeznania te znajdują potwierdzenie, w zeznaniach funkcjonariusza Policji M. K. (3) jak

	i wyjaśnieniach K. F. (1).		
Częściowo zeznania świadka M. K. (2)	<p>Sąd co do zasady uznał za wiarygodne zeznania tego świadka w szczególności dyspozycje złożone w postępowaniu przygotowawczym.</p> <p>Zeznał, że w dniu 19 maja 2017 r. wraz z K. F. (1) pojechali samochodem marki S. do kolegi K. F.. Następnie poprosił świadka o to żeby popilnował dziecka w samochodzie po czym sam wyszedł z niego. K. F. (1) wrócił po około 10 minutach. Wsiadł do samochodu z jakąś torebką, chyba foliową. Świadek zauważył w niej susz roślinny. Według niego była to marihuana.</p> <p>Odjechali a następnie zostali zatrzymani przez nieoznakowany radiowóz policyjny. Podczas kontroli ujawniono tą foliową torebkę.</p> <p>W tym zakresie zeznania te korelują z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, tj. zeznaniami funkcjonariuszy</p>		

	<p>Policji, wyjaśnieniami K. F. (1) oraz nieosobowym materiałem dowodowym.</p>		
<p>Protokoły zatrzymania</p>	<p>Nie budziły wątpliwości Sądu pozostałe dowody, zgromadzone w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu dowody te zostały zgromadzone prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Sąd nie znalazł podstaw, by dowodom powyższym odmówić wiary. Autentyczność i prawdziwość nie była przez strony kwestionowana, nie wzbudziła ona także wątpliwości Sądu.</p>		
<p>Protokoły przeszukania samochodu A. (...)</p>			
<p>Protokół przeszukania osoby</p>			

Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W.		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)		
Protokół przeszukania samochodu S. (...) o nr rej. (...)		
Protokoły przeszukania osoby		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)		
Protokoły oględzin rzeczy		
Protokoły użycia testera narkotykowego		
Informacja z przeprowadzonych badań z zakresu chemii		
Protokoły tymczasowego zajęcia mienia ruchomego		
Opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań chemicznych		

Opinia z zakresu informatyki				
Umowa najmu lokalu przy ul. (...) w W.				
Zaświadczenie wystawione przez stowarzyszenie (...)				
Karta karna				
Czyn z pkt 3	Zeznania świadka T. C.	<p>Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne. Zeznał, że podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) zajmowanego przez M. K. (1), w sypialni na stoliku nocnym na dolnej półce ujawnił 30 sztuk banknotów o jednym nominale 100zł i tym samym numerze. Banknoty leżały luzem na kupce. Świadek wskazał, że w spisie i opisie rzeczy omyłkowo nie wpisano liczby zabezpieczonych banknotów.</p> <p>Zeznania są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od osoby bezstronnej – funkcjonariusza Policji. Zeznania te korespondują z zeznaniami innego funkcjonariusza Policji- G. B..</p>		

		<p>Znajdują również potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który wprawdzie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże przyznał że przedmiotowe banknoty znajdowały się w jego mieszkaniu.</p>	
<p>Zeznania świadka G. B.</p>	<p>Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne. Zeznał, że wraz z zatrzymanym M. K. (1) udali się na ul. (...) w W., gdzie według informacji zamieszkuje M. K. (1). Podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) zajmowanego przez M. K. (1) ujawniono m.in. 30 sztuk banknotów o nominale 100 zł i tym samym numerze seryjnym, tj. (...). Banknoty są prawdopodobnie sfalszowane, leżały luzem na kupce.</p> <p>Zeznania są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od osoby bezstronnej – funkcjonariusza Policji. Zeznania te korespondują z zeznaniami innego funkcjonariusza Policji- T. C. oraz</p>		

	znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz ekspertyzie dotyczącej autentyczności banknotów.		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W.	Dokumenty te sporządzone zostały przez instytucje do tego uprawnione, a ponadto wedle odpowiednich regulacji prawnych i z tego względu nie wzbudziły zastrzeżeń Sądu co do swej wiarygodności. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron i stanowią dowód tego, co zostało w nich stwierdzone.		
Ekspertyza			
Protokół oględzin rzeczy			
Informacja z (...) Sp. z o.o. w W.			
Informacja z (...) Company Sp. z o.o. w W.			
Karta karna			
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
Czyn z pkt 1 i 2	Zeznania świadka N. S.	<p>Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dał podstawy aby odmówić wiarygodności zeznaniom tych świadków.</p> <p>Świadkowie N. S. (partnerka M. K. (1)) oraz M. Z. (partnerka K. F. (1)) nie posiadały wiedzy na temat posiadania środków odurzających przez ich partnerów oraz żadnych informacji na temat inkryminowanych czynów. Nie były one świadkami czynów zarzucanych oskarżonemu.</p> <p>Z tych też względów zeznania tych świadków nie były przydatne do ustalenia stanu faktycznego sprawy.</p>		
Zeznania świadka M. Z.				

Opinia z zakresu genetyki sądowej (k. 244- 258)	We wnioskach końcowych stwierdzono, że wynik badań genetycznych nie kwalifikuje się do identyfikacji, bądź też nie uzyskano pozytywnego wyniku badań genetycznych.		
Opinia daktyloskopijna (k.264-289)	Na części zabezpieczonego materiału dowodowego (folii aluminiowej i korpusie pojemnika) ujawniono ślady linii papilarnych, które wstępnie zakwalifikowano do identyfikacji. Na pozostałym materiale dowodowym nie ujawniono śladów linii papilarnych, bądź też ujawnione ślady nie nadają się do kwalifikacji.		
Czyn z pkt 3	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się po popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 wskazując, że posiadał banknoty z planu filmowego, gdzie był statystą. Otrzymał je z telewizji (...), gdyż miał je rozrzucić	

na planie filmu pod tytułem „Ślepnąć od światła”. Jest zarejestrowany na monitoringu z klubu, gdzie był kręcony serial. Widać tam, jak bierze i oddaje banknoty. Część z nich zwrócił, jednak te ujawnione u niego w mieszkaniu przez funkcjonariuszy policji zawieruszyły się. Nie miał planu, aby użyć ich do przestępstwa.

Wyjaśnienia te nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, w szczególności w informacji uzyskanej od (...) Sp. z o.o. w W. oraz (...) z (...) Company Sp. z o.o. w W.. Uzyskane informacje jednoznacznie wskazują, iż ww. podmioty nie posiadają żadnego dokumentu potwierdzającego udział jako statysty lub zaangażowanie w innej formie M. K. (1) w przedmiotowym serialu.

**3. PODSTAWA
PRAWNA
WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III	M. K. (1)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
<p>Stosownie do treści art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kto wbrew przepisom ustawy posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Zgodnie zaś z ustępem 2 ww. przepisu, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ustępie 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.</p> <p>Z treści ww. przepisu wynika, że zabronione jest posiadanie środka</p>				

odurzającego lub substancji psychotropowej wbrew przepisom ustawy, tj. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dn. 27.01.2011 r. wskazał, że posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (I KZP 24/10, LEX nr 686664). Posiadaniem jest zatem każdy fizyczny kontakt ze środkiem odurzającym lub substancją psychotropową, polegający chociażby na krótkotrwałym dysponowaniu nimi. W niniejszej sprawie nie pozostawia wątpliwości fakt, że M. K. (1) był w posiadaniu narkotyków, bowiem znaleziono je w jego torbie, którą posiadał przy sobie i w jego mieszkaniu.

Jednocześnie Sąd Najwyższy wskazał, że narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii musi spełniać nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załącznikach do tego aktu prawnego, ale również kryterium ilościowe, pozwalające na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dn. 11.03.2010r. o sygn. IV KK 432/09, LEX nr 583908). W realiach niniejszej sprawy Sąd – na podstawie opinii biegłego z zakresu badań chemicznych – uznał, że środki odurzające i substancje psychotropowe, szczegółowo opisane w zarzutach aktu oskarżenia, spełniają obydwa wskazane powyżej kryteria, tj. zarówno

ilościowe, jak i jakościowe, pozwalając na osiągnięcie efektu odurzenia.

Sąd rozważał również w powyższym zakresie, czy ilość narkotyków i substancji psychotropowych posiadanych przez oskarżonego może stanowić ilość znaczną w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z tezą wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o sygn. II AKa 220/12 z dn. 15.10.2012r. (LEX nr 1238635) i wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku o sygn. II AKa 430/12 z dnia 19.12.2012 r. (LEX nr 1271815), „ilość znaczna” narkotyków to taka, która pozwala odurzyć co najmniej kilkadziesiąt osób. Bez wątpienia znalezione u oskarżonego narkotyki pozwalają na odurzenie kilkudziesięciu osób, a nawet setek. Nie było więc wątpiwości co do ich znacznej ilości biorąc pod uwagę rodzaj

zabezpieczonych środków, jak i ich ilość, która łącznie wyniosła ponad kilogram.

Oskarżony M. K. (1) dopuścił się więc czynu zabronionego wypełniającego znamiona z art. 62 ust. 2 ww. ustawy posiadając przy sobie oraz w mieszkaniu znaczne ilości narkotyków wymienionych w wykazie załączonym do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2019 r. w sprawie wykazu środków odurzających, substancji psychotropowych oraz nowych substancji psychoaktywnych, zaliczanych do środków odurzających grup I-N i IV-N oraz substancji psychotropowych grup I-P i IV-P.

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. z 2018 r., poz. 1030 ze zm.) kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji

psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Udzielenie innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej dokonane jest z chwilą ukończenia czynności zmierzających do przekazania konkretnej osobie tego środka lub substancji. Warunkiem koniecznym działania zmierzającego bezpośrednio do udzielenia narkotyku jest skonkretyzowanie odbiorcy. Nie może to być odbiorca potencjalny, niezindywidualizowany. Udzielenie następuje już z chwilą bezpośredniego kontaktu z konkretnym nabywcą, wiąże się już z aktem „zbywania” (wyrok SA we Wrocławiu z 30 września 1999 r., II AKa 290/99, OSA 1999, Nr 11–12, poz. 81). Udzieleniem jest również pozostawienie umówionej porcji środków

odurzających lub substancji psychotropowych we wskazanym wcześniej, w drodze porozumienia między udzielającym a nabywcą, miejscu, nawet jeżeli nabywca nie odbierze „towaru”. Jednakże udzieleniem nie jest pozostawienie porcji narkotyków w określonym miejscu, bez wcześniejszego porozumienia z konkretnym nabywcą. Wynika to z faktu, że zachowanie wyczerpujące znamię udzielenia zachodzi tylko, gdy istnieje współdziałanie dwóch konkretnych osób – udzielającego i odbiorcy. Jeżeli umówiony odbiorca nie przyjmie wręczanego środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo zrezygnuje z konsumpcji, spełnione są warunki dokonania, a nie usiłowania udzielenia środka lub substancji innej osobie. Czyn polegający na udzieleniu innej osobie środków odurzających lub substancji psychotropowych zachodzi, gdy

odbiorcą (nabywcą) jest konsument. Jeżeli odbiorcą jest osoba niebędąca konsumentem (np. handlarz zamierzający dalej odprzedać narkotyki), następuje wprowadzenie środków odurzających lub substancji psychotropowych do nielegalnego obrotu albo uczestniczenie w takim obrocie (por. T. Srogosz, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2008, Legalis). Udzielenie środka odurzającego innej osobie, z uwagi na treść art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, musi mieć na celu osiągnięcie korzyści majątkowej.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż M. K. (1) dopuścił się czynu z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu oskarżony w dniu 19 maja 2017 roku w W. przy Al. (...) działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. F. (1) środka odurzającego grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 495,60 gramów netto za kwotę 12.000 zł.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza sprawstwo oskarżonego w tym zakresie. W szczególności wskazać należy na zeznania świadków-funkcjonariuszy Policji M. K. (3) i G. B., którzy z racji pełnienia obowiązków służbowych, tj. prowadzenia skrytej obserwacji okolic siłowni Calypso pod adresem Al. (...) w W., byli naocznymi świadkami wręczania przez M. K. (1) K. F. (1) środków odurzających w postaci 495,60 gramów netto marihuany, jak również uzyskania w zamian przez niego korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 12.000 zł. Zeznania funkcjonariuszy Policji znajdują potwierdzenie w

całym
zgromadzonym w
niniejszej sprawie
materiale
dowodowym, w
szczegółności w
wyjaśnieniach
przesłuchanego w
charakterze
podejrzanego K.
F. (1) oraz
nieosobowym
materiale
dowodowym.

Wskazać należy,
iż również sam
oskarżony przyznał
się do popełnienia
tego czynu.

Przedmiotem
ochrony przepisów
rozd. XXXVII w
tym art. 310 k.k.
jest autentyczność,
między innymi
pieniędzy, a ich
fałszowanie jest
penalizowane. Przez
pieniądze rozumie
się znaki pieniężne
banknoty i monety
stanowiące prawny
środek płatniczy.
Penalizowane w
art. 310 § 1
zachowanie polega
na podrabianiu
lub przerabianiu
pieniędzy.
Podrabianie
pieniędzy, które
dało początek
niniejszemu
postępowaniu
oznacza
wytworzenie
przedmiotu
imitującego pieniądz
(banknot lub

monetę) określony w omawianym przepisie. Dla bytu przestępstwa nie jest istotne, jakich środków działania użył sprawca (prymitywnych czy doskonałych), lecz sam fakt podrobienia lub przerobienia pieniądza w warunkach umożliwiających puszczenie go w obieg jako autentycznego. W orzecznictwie podkreśla się, że nawet prymitywny falsyfikat może być przyjęty jako autentyczny pieniądz przez osobę mającą wadę wzroku, działającą w pośpiechu itp. (wyrok SN z dnia 1 lutego 1988 r., II KR 7/88, OSNPG 1989, nr 1, poz. 9).

Paragraf 2 art. 310, w relacji do § 1, zawiera opis następnego etapu działalności przestępczej, tj. gdy sprawca puszcza w obieg falsyfikat pieniądza, innego środka płatniczego albo dokumentu równoważnego lub go w takim celu przyjmuje, przechowuje, przewozi, przynosi, przesyła albo

pomaga w jego zbyciu lub ukryciu.

Przechowanie oznacza utrzymanie falsyfikatu w swoim władztwie przez pewien czas w ukryciu. Ten czas przechowywania nie jest ograniczony żadnym terminem. Przechowywanie może więc trwać bardzo krótko i mimo to wypełni ustawowe znamię tego występku. Znamię przechowywania powoduje, że przestępstwo to ma charakter trwały. Okresowi przechowania równa jest bezprawność kryminalna zachowania się sprawcy.

Występek z art. 310 § 2 jest przestępstwem formalnym (bezsukutowym), gdy polega na przyjęciu falsyfikatu lub jego przechowaniu, przenoszeniu, przewożeniu, przesyłaniu albo pomaganiu w jego zbyciu czy ukryciu. Jest to przestępstwo umyślne, kierunkowe, gdy zachowanie się sprawcy polega na przyjmowaniu falsyfikatu, jego

przechowywaniu,
przewożeniu,
przenoszeniu lub
przesyłaniu. Z uwagi
na celowe działanie
sprawcy ("w celu
puszczenia w obieg")
możliwa jest tylko
postać zamiaru
bezpośredniego.

Odmienne
stwierdził Sąd
Apelacyjny w
Warszawie w
wyroku z 21 lipca
1992 r., II AKr
202/92, OSA 1992,
z. 10, poz. 52,
którego zdaniem
sąd niższej instancji
nie ma racji w
poglądzie zawartym
w uzasadnieniu
wyroku, że przepis
dotyczący występku
puszczenia w obieg
falszyfiatów wymaga
przypisania sprawcy
zamiaru
bezpośredniego.

Zgromadzony w
niniejszej sprawie
materiał dowodowy,
jednoznacznie
potwierdził, że
oskarżony M. K.
(1) przechowywał w
swoim mieszkaniu
(...) sztuk
sfalszowanych
banknotów o
nominalie 100 zł.
Wskazują na to
zeznania świadków
a więc
funkcjonariuszy
Policji dokonujących
przeszukania
mieszkania jak i w

wyjaśnienia samego oskarżonego.

Ekspertyza przeprowadzona przez NBP wskazuje na nieautentyczność ujawnionych środków pieniężnych. M. K. (1) wprawdzie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże przyznał że przedmiotowe banknoty znajdowały się w jego mieszkaniu. Okoliczności w jakich doszło do ujawnienia przechowywania sfalszowanych pieniędzy wskazują, iż zamiarem oskarżonego było ich puszczenie w obieg. O tym świadczy ich uporządkowane przechowywanie, tuż pod ręką na dolnej półce szafki nocnej.

Art. 310 § 3 k.k. przewiduje wypadek mniejszej wagi. Znamiona tego występku określające czynność sprawczą są identyczne z czynnościami określonymi w § 1 lub 2. Nie jest to odmiana uprzywilejowana obu typów podstawowych.

Wypadek mniejszej wagi związany jest z ogółem elementów przedmiotowych i podmiotowych, które wpływają na zmniejszenie stopnia bezprawia kryminalnego.

Występują one w chwili popełnienia czynu zabronionego.

Do elementów strony

przedmiotowej należą m.in. rodzaj dobra prawnego, stopień jego zagrożenia lub rozmiar wyrządzonej szkody, możliwość naprawienia wyrządzonej szkody, a także rodzaj i waga naruszonej reguły postępowania.

Natomiast do elementów strony podmiotowej należy stosunek psychiczny sprawcy do realizowanego czynu zabronionego oraz motywy i pobudki zachowania się sprawcy. W praktyce chodzi m.in. o wypadki nieudolnego fałszerstwa pojedynczych znaków pieniężnych czy też ich puszczanie w obieg.

Zważywszy na okoliczności przedmiotowo podmiotowe, sąd

uznał, iż zachowanie oskarżonego winno być uznane za wypadek mniejszej wagi określony w art. 310 § 3 k.k., gdyż przemawia za tym dokonana, w tym konkretnym przypadku, ocena społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jako zmniejszonej do stopnia uzasadniającego wymierzenie kary według skali zagrożenia przewidzianego w art. 310 § 2 k.k. W świetle koncepcji przedmiotowo-podmiotowej wypadek mniejszej wagi uznawany jest w doktrynie za postać przestępstwa uprzywilejowaną ze względu na dominowanie okoliczności zmniejszających zawartość bezprawia, a w konsekwencji także stopnia karygodności czynu (K. Buchała: Glosa do wyroku SN z dnia 9 października 1996 r., V KKN 79/96, PiP 1997, z. 9, s. 111 i nast.; T. Hajduk: Wypadki przestępstw mniejszej wagi, Prok. i Pr. 2002, z. 5, s. 57 i nast.).

Przyjęcie przypadku mniejszej wagi jest w tej sytuacji uzasadnione stopniem zagrożenia dobra prawnego, które nie było duże. Wskazać należy, iż w posiadaniu oskarżonego znajdowała się stosunkowo niewielka ilość sfalszowanych banknotów, która odpowiadała kwocie 3.000 zł. Materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, iż oskarżony systematycznie zaopatrywał się w sfalszowane znaki pieniężne. Ponadto zabezpieczone sfalszowane banknoty charakteryzowały się słabym odwzorowaniem cech oryginalnych co powodowało ich ograniczoną przydatność w procederze przestępczym.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu stypizowanego w art. 310 § 3 k.k.

#	1.1. Podstawa prawna	Podstawa skazania		
---	----------------------	-------------------	--	--

	albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.2. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.3. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				
#	1.4. Uniewinnienie			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia				

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>M. K. (1)</p>	<p>I, II</p>	<p>I</p>	<p>Wymierzając oskarżonemu M. K. (1) kary jednostkowe za przypisane mu przestępstwa posiadania środków odurzających oraz za udzielanie innej osobie środka odurzającego celem osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać pod uwagę przepis art. 53 § 1 k.k., zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wskazać należy, iż zarówno czyn z art. 62 ust.</p>

2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jak i czyn z art. 59 ust. 1 ww. ustawy zagrożone są karą pozbawienia wolności od roku do lat 10.

W przypadku czynu z art. 62 ust. 1 ww. ustawy stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra, jest znaczny. Oskarżony posiadał bowiem wbrew przepisom ustawy środki odurzające.

W zakresie strony podmiotowej Sąd uznał, że czynu tego oskarżony dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony bowiem miał świadomość, że jego postępowanie stanowi naruszenie przepisów prawa. Podkreślić należy, że oskarżony jest osobą dojrzałą życiowo, zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności własnych zachowań.

Strona podmiotowa występku z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polega na umyślności. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

poprzez dostarczenie odpłatne środków odurzających.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego cechuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości z uwagi na rodzaj naruszonego dobra, okoliczności jego popełnienia, natężenie złej woli. Oskarżony dopuszczając się czynu z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii działał z niskich pobudek, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt 1 i 2.

Uwzględniając stopień winy oskarżonego, jak również stopień społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił, a także inne dyrektywy wymiaru kary oraz uprzednią karalność oskarżonego Sąd wymierzył oskarżonemu następujące kary jednostkowe:

- za czyn wypełniający znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn wypełniający znamiona występkę z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 59 ust. 1 ww. ustawy w zw. z art. 33 § 2 k.k. karę 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Kary te są adekwatne do znacznego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów. W ocenie Sądu, tylko kary pozbawienia wolności spowodują zmianę postawy oskarżonego w kierunku przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Wysokość orzeczonych kar powinna przy tym wpłynąć odstrasżająco na społeczeństwo poprzez stanowczą reakcję na czyny polegające na posiadaniu wbrew ustawie znacznych ilości narkotyków.

Orzeczona kara kumulatywna grzywny za czyn z pkt 2, została wymierzona z uwzględnieniem stopnia winy oskarżonego, okoliczności, że czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wysokość stawki dziennej ustalono w oparciu o możliwości finansowe oskarżonego,

			bacząc aby nie była dla oskarżonego niemożliwa do uiszczenia.
III.	III.	<p>Sąd miał na względzie, iż czyn zarzucony oskarżonemu w pkt 3 wypełnia znamiona czynu z art. 310 § 2 k.k. W takim przypadku Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.</p> <p>Ocena społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, w tym przede wszystkim stopień zagrożenia dobra prawnego, które nie było duże, a także sposób i okoliczności popełnienia czynu, w ocenie Sądu uzasadniają zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Z tych względów Sąd na podstawie art. 310 § 3 k.k w zw. z art. 60 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu, tylko kara pozbawienia wolności spowoduje zmianę postawy oskarżonego w kierunku przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Wysokość orzeczonej kary powinna przy tym wpłynąć odstrasżająco na społeczeństwo poprzez stanowczą reakcję na czyny dotyczące posiadania i wprowadzania do obiegu</p>	

		sfalszowanych środków płatniczych.	
IV.	I, II, III	<p>Zgodnie z treścią art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.</p> <p>W niniejszym przypadku Sąd orzekł o karze łącznej w oparciu o metodę asperacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu wymiar kary łącznej jest adekwatny do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów, uwzględnia ilość środka odurzającego, którą oskarżony udzielił K. F. (1). Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie także ilość środków odurzających, które posiadał oskarżony. Sąd uwzględnił również, iż czyn zarzucany oskarżonemu w pkt 3 stanowił przypadek mniejszej wagi.</p> <p>Orzeczone karę łączną pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinięcia i społecznej szkodliwości czynów.</p>	

<p>VI.</p>	<p>I, II</p>	<p>Stosownie do treści art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w razie skazania za przestępstwo określone w art. 53-63 ww. ustawy sąd może orzec na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii nawiązkę w wysokości do 50 000 zł. Mając na uwadze okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów, jak i sytuację finansową oskarżonego orzeczono wobec niego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. o numerze KRS: (...) na cele zapobiegania i zwalczania narkomani w kwocie 5.000 złotych. W ocenie Sądu, zasądzenie nawiązki stanowi konieczną konsekwencję popełnienia czynów przez oskarżonego, który swoimi zachowaniami postąpił wbrew przepisom ustawy służącej ochronie zdrowia przed skutkami narkomanii.</p>	
<p>VII</p>	<p>II</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.k. jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przepadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6, Sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości.</p>	

		<p>W związku z treścią tego przepisu Sąd orzekł w punkcie VII wyroku przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego M. K. (1) z popełnionego przestępstwa opisanego w pkt 2, w wysokości 12.000,00 złotych.</p> <p>Orzeczenie przypadku równowartości korzyści majątkowej będzie stanowiło dodatkową dolegliwość dla oskarżonego.</p>	
VIII	I, II, III	<p>Zgodnie z treścią art. 44 § 2 k.k. Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.</p> <p>Wobec powyższego Sąd orzekł w pkt VIII wyroku przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k. 434-435) pod pozycją 16 w postaci telefonu komórkowego m-ki N., poz. 17 i 18 w postaci wag elektronicznych, poz. 20 w postaci zgrzewarki do folii M., poz. 21 w postaci falsyfikatów banknotów o nominale 100 zł w ilości 30 sztuk.</p> <p>Mając na uwadze, że przedmioty te służyły do popełnienia przestępstw zarzucanych oskarżonemu</p>	

		należało orzec zgodnie z dyspozycją ww. przepisu.	
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K. (1)	V	I, II, III	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu M. K. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 maja 2017 r., godz. 11:30 do dnia 09 maja 2018 r.
IX.	I, II	Zgodnie a treścią art. 230 § 2 k.p.k. Należy zwrócić osobie uprawnionej zatrzymane rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania karnego. Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł zwrot osobie uprawnionej, tj. M. K. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k. 434-435) poz. od 11- 15, 19 i 22.	
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>X.</p>	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 500,00 złotych tytułem opłaty. Zasądzając ww. koszty od M. K. (1) Sąd miał na uwadze, że brak jest podstaw do obciążania podatników kosztami postępowania wszczętego w następstwie zachowania oskarżonego.</p>	
<p>2. <i>1Podpis</i></p>		